

Kålenhøvd. 17 Juni 1900.

Kjære Gies.

Tak for Brevet, det var rigtig smilt. De skrev. Saa kan jeg da føle mig rødt, det er det jeg trænger nu, saa skal være De Dull bliu bra, det er jo Konebrødre.

Men kjære, erig jeg, at John Lund ikke faar nogen Større Ubeskyldighed for min Skyld. Det vilde være mig en ren Torg, den kække, varmhjertede, dygtige Mand, som her uort saa trofast og elskværdig mod mig.

For saa uentlig at bringe min skidty og uenakalshy Nilsen til Des Fine, Des Broder og hans Hustru.
Deres hengivne
Stephen Sinding